

لکنت زبان و ماهیت آن

حسین معصومی جهندی - گفتار درمان و کارشناس ارشد آموزش بهداشت - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی زنجان

خلاصه

لکنت زبان یکی از اختلالات گفتاری است که با خصوصیات توقف در گفتار، تکرار در صداها، هجاها کلمات و گفتار ناروان مشخص می شود در حدود ۱ درصد مردم و ۴ درصد کودکان زیر ۷ سال به آن مبتلا هستند. این عارضه در بین سالهای ۳ تا ۹ سالگی ظاهر میشود، در سن بالای ده سال بندرت بروز می کند مگر اینکه صدمات مغزی بصورت فیزیکی یا روانی بر شخص وارد شود. درمان آن در دوران کودکی راحت تر از بزرگسالی است و هر چه از مدت بیماری بگذرد و بیماری مزمن تر شود درمان آن طولانی و سخت تر خواهد شد.

واژه‌های کلیدی:

ایران، زنجان، دانشگاه علوم پزشکی، گفتار روان، لکنت زبان، میزان شیوع.

مقدمه

تنگاتنگ با آرامش روحی و روانی دارد، به همین خاطر است که اشخاص لکنتی معمولاً کم حوصله و زود رنج می باشند و بعضی از آنها دچار برخی از ناراحتیهای عصبی و ناسازگاریهای اجتماعی هستند و هنوز ثابت نشده است که آیا اینگونه ناراحتیهای عصبی علت لکنت زبان است یا لکنت عامل اینگونه حالات روانی است (۳).

با توجه به اهمیت گفتار در زندگی انسانها مخصوصاً کودکان، بر آن شدیم تا مروری بر یکی از اختلالات تکلمی که در جامعه شایع بوده و معضل بزرگی در زندگی مبتلایان است بپردازیم. چون تعداد مبتلایان در جامعه مخصوصاً در کودکان قابل توجه بوده و کودکان بخاطر شرایط خاص روحی و سنی که دارند آسیب پذیر بوده و اختلال گفتاری می تواند در رشد تحصیلی، اجتماعی و اعتماد به نفس آنان اثر سوء شدیدی داشته باشد بعلاوه اگر لکنت زبان مزمن شده و زود درمان نشود درمان آن در بزرگسالی بسیار مشکل و طولانی خواهد بود.

گفتار و تکلم یکی از پیچیده ترین فرایندها هماهنگی قسمتهای مختلف مغز و عضلات گفتاری است. گفتاری که ما بدون تقلا و توجه آنرا بر زبان جاری می سازیم، عضلات زیادی در حنجره، حلق، دهان، لبها، دستگاه تنفسی، منطقه سیستم شنوایی و گفتاری در مغز با هم هماهنگ عمل می کنند تا ما گفتاری مناسب، روان، منطقی و با توجه به موقعیتها، مخاطب و موضوع داشته باشیم.

گفتار بقدری جزء طبیعی زندگی روزانه شده است که حتی لحظه‌ای به آن نمی اندیشیم مگر اینکه آن را از دست بدهیم و یا نقصی در آن بوجود آید و درست برعکس شخص لکنتی که در سخن گفتن دلهره و اضطراب دارد که مبادا گفتار نا روان یا توقف در آن داشته باشد.

تکلم زبان یکی از شاخصترین مشخصه وجه تمایز انسان با حیوان است و ابزاری است برای ایجاد رابطه متقابل، بیان احساسات و مطالب به دیگران و رابطه